

M:s reportageteam
Lena Tallberg, Amelia Adamo
och fotograf Håkan Elofsson.

Varje gång du köper M-magasin går en krona till hjälp i Etiopien som vi väljer ut tillsammans med vår partner Unicef. Hittills har vi överlämnat cirka två miljoner till projekt för de mest utsatta. Och i början på nästa år kommer det en miljon till. Redaktör Lena Tallberg, fotografen Håkan Elofsson, jag och informationschef Ingeborg Ekblom från Unicef har nu varit nere på vår tredje resa för att se hur våra pengar används och för att göra reportage så ni läsare förstår hur ovärderlig den här hjälpen är. Till alla som tvivlar på att pengarna går fram – och hur mycket och till vilken nytta – kan jag lugna er. Vår hjälp, oavsett om det är mikrokrediter, förlösningshjälp, skola eller stöd till våldtagna kvinnor, ger andrum, livsrum och hopp. Men det behövs så mycket mer. Då handlar det inte om katastrofpengar eller svältpengar, utan långsiktiga projekt för barn och mammor så de kan komma igång med någon liten verksamhet. Nu är det jul och då brukar vi vara extra generösa. På sidan 96 finns Unicefs annons där du kan bidra med malariatält eller vaccin.

Annars sätt gärna in en julgåva till vårt Etiopien, på plusgiro 90 20 01-7, märk M-kronan. Vi vet var den hamnar.
vänd

God Jul – också i Etiopien

M-magasin har varit tillbaka i Etiopien.
Träffat de mest sårbara. De mest utsatta.
Sett förändringarna. Känt hoppet. Mött glädjen.
Våra upplevelser vill vi dela med er under året som kommer.
Om du har en slant över i jul, tänk gärna på M-kronan.

Hämta och bära – så ser kvinnors och flickors vardagsliv ut. Men rent vatten är ren glädje.

M har förändrat nu tioårige Shukurs liv.

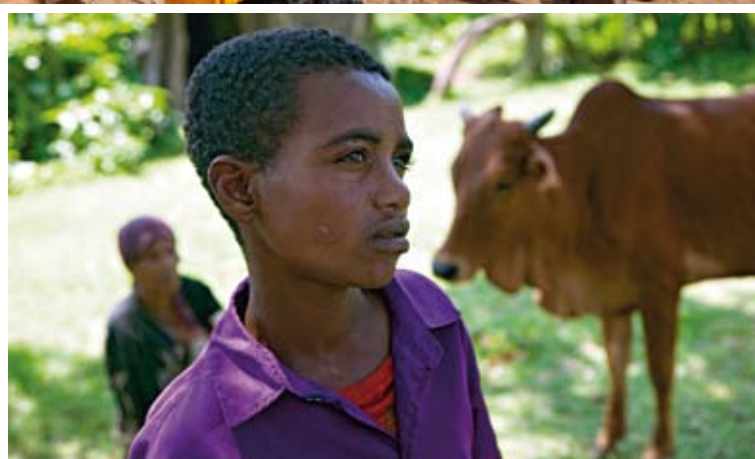
– Jippi! Vi går på en mönsterskola tack vare Unicef!

Hälsoarbetaren i turkos tröja är en verklig hjälte. Hon går mil för att hjälpa. Vad är det för fel på min flicka? En ung mamma besöker en hälsoklinik som satsar på vård för mödrar och barn – de som är längst ner i hierarkin i Etiopien.

De förflamade barnen som både Gud och världen glömde. Deras pappa hoppas att det heliga vattnet ska hjälpa.

● Nöden talar sitt tydliga språk: **5,2 miljoner etiopier är nära svältgränsen. 119 000 barn har behandlats för livsfarlig undernäring. 13 000 barn har inte kunnat gå till skolan på grund av hungersnöd. 90 000 människor har drabbats av översvämningar.** Det är de mest akuta nödsiffrorna. I pengar handlar det om behov på över 29 miljoner dollar.

Vi färdas från Addis Abeba till Omo i söder på skakiga vägar. Marken ser bördig ut men trenden är att utlänningar köper upp den för att säkerställa livsmedelsbehoven i sina egna länder. Vilket leder till att etiopierna förvisso får jobb men får betala dyrt för mat. Längs vägen ser vi hur män hänger med varandra medan kvinnor och flickor bär alltför tunga bördor. Kvinnors rättigheter är mänskliga rättigheter och finns i lag och avtal men det är en lång väg

tills etiopiska kvinnor har gjort rättigheterna till sina. **Tre av fyra är könsstympade.** Kvinnor som ofta inte kan läsa och skriva. Kvinnor som riskerar livet när de föder barn, **599 av 100 000 dör vid förlossningen.** Kvinnor som lastdjur med 50 kilos packning på den krökta ryggen.

Vi färdas och överraskas av monsunregn som spolar bort vägen. Vi åker i en jeep med fyrhjulsdrift medan andra har en gammal folkabuss, en åsna eller bara sina bara fötter. Också inför katastrofer och klimatförändringar är våra förutsättningar olika.

Nästa gång vi kommer kanske kineserna är klara med sin motorväg tvärs igenom Etiopien och Kenya. Då kanske turistbussarna ångar ner mot Omo med dess spännande naturfolk, stammar som levt på samma sätt i alla tider helt opåverkade av allt det nya som sveper in över världen. Men inte så länge till. Nu har ett par hotell byggts och en mobil-

mast rests. Hamar-folket vet redan att det kostar pengar att titta på deras ritualer och att ta bilder på dem. Men nu var vi ensamma där och kunde bekanta oss med det liv herdefolk lever i dag, 2010. Och hur Unicef försiktigt och respektfullt bistår med vattenpumpar och sjukvård. Här ser vi nya exempel på mobila skolor som finns just där barnen vallar getter.

Endast 66 procent av befolkningen på 80 miljoner människor har tillgång till rent vatten. 43 procent av alla barn går grundskolan till och med åttonde klass.

På en internatskola träffar vi tolvåriga Dewit Shada och nioåriga Tsegaw Sintayehu. Dewit är iögonfallande klädd och har hittat sin egen streetsmarta stil av de kläder han tilldelats. Hans föräldrar kan inte försörja honom men de hälsar på ibland. På skolan får han tre mål mat om dagen, kött till helgen och storslagna drömmar. "Jag ska bli fysi-

ker", säger han och visar sina fulltecknade skrivböcker. Tsegaw har inte alls samma framåtanda. Hans ögon är som bottenlösa brunnar av sorg. Han vet inget om någon mamma, om några syskon. Hans pappa lämnade honom här för två år sedan och begav sig till huvudstaden. "Det finns miljoner barn som han", säger volontären Adane Mekonnen.

5,4 miljoner etiopiska barn saknar biologiska föräldrar.

När vi kommer till Hawassa ser vi tydligt att M-kronorna kommer fram och gör skillnad. Där det för tre år sedan arbetade hundratals barn på fiskmarknaden är det numera äldre tonåringar och vuxna som jobbar. Barnen går i skolan och har i de flesta fall återförenats med sina föräldrar.

Vi hälsar på hos en familj där i alla fall ett barn går i skolan. En mikrokredit räckte till en åsna som nu ger transportinkomster. Det räcker till lite bättre mat och kläder men inte till hyra och skola.

Snart blir de vräkt. Socialarbetarna är trötta och stundtals uppgivna. Varje socialarbetare jobbar med 5 000–6 000 människor som lever under fattigdomsgränsen.

I Addis Abeba ser vi att de unga mamorna på Godanow har kunnat köpa ett nytt kök för M-kronor och att bebisarna är fler än någonsin. Här finns skydd, mat och utbildning fast man haft oturen att hamna på gatan, bli våldtagen och gravid.

I Addis Abeba besöker vi även organisationen Hope for children and i House of Hope, en välfungerande integrerad verksamhet för barn och vuxna som på olika sätt drabbats av hiv-viruset; fått det, blivit föräldralösa eller insjuknat i aids. Där träffade vi en ung Moder Teresa, 28-åriga sjuksköterskan Abeba Taye. Varje dag åker hon upp till det höga berget Entoto. Det påstås att vattnet vid Mariam-kyrkan är heligt och att det kan ske mirakel om man dricker av det. Därför vandrar många sjuka, särskilt

aids sjuka, upp på toppen för att få ta del av det heliga vattnet.

Men det är inte därför Abeba Taye åker dit. Vid sidan av kyrkan har det vuxit fram ett slumsamhälle med ett par tusen invånare, en del med svåra sjukdomar, en del är anhöriga. De flesta har bott där i många år och har som enda hopp att bli friska av kyrkans vatten. Abeba Taye åker dit för att fylla sin lilla bil med sjuka och köra dem till sjukhuset där hennes mamma arbetar för att de ska få någon sorts vård. Med henne träffar vi en uppgiven pappa med två gravt handikappade barn som legat där i mörkret på en plastbit på jordgolvet under större delen av sina liv. De skiner upp när de möter nya ögon. Vi träffar en liten pojke med både aids och cancer och som stolt visar var han fick en injektion på sjukhuset. Hans ögon blöder.

Och fastän kyrkan och prästerna är nära så är detta platsen Gud glömde. Men vi kommer aldrig att kunna glömma! ●